

Slagfjädern fortsätter sin serie om modern vapentechnik, utrustning, övningar och krigshistoria med denna artikel om kriget mellan Israel och Hizbollah år 2006. Författare är överstelöjtnant Jan Forsberg, Forsvarshögskolan och tidigare chef för Livgardesgruppen.

Israeliskt F-16 stridsflygplan som stod för huvuddelen av insatserna mot Libanon. F-16 lastar upp till 7.7 tons vapenlast och har använts av Israel sedan 1981.

Kriget i Libanon 2006

– ett tekniskt genombrott?

För första gången satte Hizbollahsidan in moderna vapen med hög teknisk nivå mot Israels styrkor.

Var det ett genombrott eller blev det bara en parentes?

Hizbollah har den senaste tiden stärkt sina positioner både politiskt och militärt. Politiskt fällde Hizbollahrörelsen den sittande libanesiska regeringen den 12 januari 2011. Den 25 januari stödde den Nadschib Miqati som ministerpresident och fick därigenom större politiskt inflytande, trots att Nadschib Miqati är sunnimuslim till skillnad från Hizbollah som är shiamuslimskt.

Enligt bedömare har Hizbollah erhållit ett stort antal raketer och robotar sedan kriget 2006. Bedömare anser att Hizbollah idag har mellan två och fyra gånger så många vapensystem som vid krigets inledning 2006.

Kriget startades av en irreguljär armé som angrep staten Israel. Således stred den reguljära israeliska armén mot den irreguljära Hizbollaharmén under dess ledare Nasralla. Efter 33 dagars strid proklamerades vapenvila av FN i samverkan med Israel. Den libanesiska regeringen och Libanons egna armé var inte ens aktörer. Det gamla visdomsordet från Mao "Ett land har alltid en armé, antingen sin egen

eller någon annans" stämmer väl med förhållandet i Libanon.

Kriget 2006 fick ett våldsamt

förlopp och drabbade ett onormalt stort antal civila. Även civil infrastruktur förstördes i stor omfattning.

Israel-Hizbollahkriget 2006 i kronologisk ordning

12 juli	Hizbollah genomför i kombination med ett antal raketartilleriöverfall ett mindre överfall på en israelisk postering i syfte att tillfångata soldater från Israel för att byta mot fyra fångar som satt i Israel dömda för terrorism. Detta överfall på israeliskt område resulterar i två fångar och åtta döda israeliska soldater. Israels flygvapen svarar omgående med flygangrepp mot infrastruktur i Libanon.
13 juli	Israel fortsätter med flygangrepp och bombar Beirut flygplats. Samtidigt påbörjas en sjöblockad mot samtliga hamnar i Libanon, Hizbollah avfyrrar de första raketerna mot Haifa.
14 juli	Hizbollah angriper korvetten Hanit med sjörobotar. Korvetten skadas och går tillbaka till Israel för reparation. Raketartilleriangrepp genomförs av Hizbollah mot en israelisk militärbas.
15 juli	Systematiska flygangrepp mot kuststadstationer samt fyrtorn och hamnar i Libanon.
16 juli	Hizbollah avlossar raketer mot mål nära staden Haifa. Strider på marken i södra Libanon samtidigt som Israel intensifierar flygbombardemanget mot mål i Libanon.
27 juli	Israel mobiliserar 27 000 man.
1 augusti	Israel genomför en helikopterräd 125 km bakom linjerna i syfte att slå ut en ledningscentral för Hizbollah.
2 augusti	Hizbollah avlossar mer än 200 raketer mot mål långt in i Israel.
11 augusti	Israel startar ett markanfall efter beslut att genomföra en markoperation och ta gränsområdet upp till Litanifloden.
13 augusti	Striden i Wadi Saluki i sydöstra Libanon med insats av nya ryska AT-14 pansarvärnsrobotar. Israels modernaste stridsvagnar av typ Merkava Mk III och IV sattes in och 11 av 24 stridsvagnar blir utslagna. Israels regering överenskommer om vapenstillestånd.
14 augusti	FN proklamerar vapenvila från morgonen.
17 augusti	FN UNIFIL styrka går in i buffertzonen i södra Libanon.
8 september	Israel bryter sjöblockaden mot Libanon.

Sammanfattning

Israel

Israeliska flygvapnet flög sammanlagt 15 500 flyginsatser mot cirka 7 000 mål i Libanon. Under anfallet på marken avlossade Israel mer än 100 000 artillerigranater och granater från stridsvagnar. Från de israeliska sjöstridskrafterna avlossades 2 500 granater mot mål i Libanon. Inledningsvis satte Israel in 15 000 man i markstriderna för att senare förstärka till 30 000 man.

Hizbollah

Sammanlagt avlossade Hizbollah 3 970 raketer mot mål i Israel.

Förluster

Israel

cirka 120 soldater och 40 civila.

Hizbollah / Libanon

cirka 250-530 soldater och cirka 1 200 civila

Följder

I Libanon skadades 4 400 civila och cirka 980 000 människor blev hemlösa flyktingar.

I Israel evakuerades 250 000 människor till följd av raketbeskjutningen mot civila mål.

Allmänna slutsatser om kriget

Tidigt i kriget framkom att den militärtekniska utvecklingen prövades till sin spets på båda sidor, alltifrån precisionsstyrda bomber och robotar till de absolut modernaste stridsvagnarna och pansarvärnsrobotarna som kom till användning.

Flygkriget blev omfattande, bekämpningen skedde såväl mot infrastruktur som militära mål. Totalt förstördes 73 broar och 94 vägförbindelser samt vägsystemet i Bekaa-dalen. Detta gjordes för att stoppa tillförsel av vapen till Hizbollah från grannlandet Syrien. Flygfält, hamnar, vattenreningsverk, kraftverk, bränsledepåer stod även på bekämpningslistan. Även 350 skolor och två sjukhus utsattes för bekämpningen från luften.

Israel hade mer eller mindre oinskränkt luftherravälde från första dagen ända fram till krigsslutet. Det israeliska flygvapnet lyckades inledningsvis att bekämpa upp till 90 % av Hizbollahs raketartilleri. Dock lyckades man inte helt eliminera hotet utan till och från under hela kriget skedde beskjutningar mot

Israel med lastbilsburet raketartilleri med lång räckvidd (75 km), ett nytt hot mot Israel..

Den israeliska sjöblockaden får anses som framgångsrik då tillflödet av vapen och andra viktiga varor till Libanon stoppades. Ett antal slutsatser och lärdomar drogs av kriget. Främst framstod tydligt vikten av en god underrättelsetjänst före och under striderna. Bristerna inom underrättelsetjänsten åsamkade Israel relativt höga förluster. Hizbollah förfogade dessutom över moderna vapensystem vilket kom som en stor överraskning för de israeliska stridskrafterna.

Detta bidrog i hög grad till de relativt höga israeliska förlusterna. Många av de israeliska motgångarna bedöms ha uppstått genom den politiska ledningens och den högsta militära ledningens brist på riktlinjer och målsättningar för stridens förande i de olika skedena. Striden vid Wadi Saluki är ett tydligt exempel på detta. Under en tredagars period gavs order om anfall två gånger, följt av att anfällen kort därefter blåstes av. Först tredje dagen genomfördes anfällen, som fick ödesdigra konsekvenser. Israels förmåga till avskräckning i området visade sig inte fungera mot en icke statlig motståndare med en irreguljär armé som dessutom använde sig av asymmetrisk krigföring. Vapenvilan slöts efter 33 dagars intensivt krig och egentligen fanns det ingen klar vinnare.

Anmärkningsvärt var att nyckeln till vapenvilan låg hos Israel, FN och UNIFIL och inte hos Hizbollah, den libanesiska armén eller Libanons regering. Sedan 2006 har det rått ett relativt lugn i området. Detta kan vara ett tecken på den relativa terrorbalans som råder i området.

Blev detta ett genombrott för Hizbollah? Ja, utan tvekan åstadkom man höga förluster för Israel såväl militärt som civilt. Israel lyckades dock kraftigt begränsa Hizbollahs förmåga att komma till verkan under större delen av kriget. Nyckeln till detta var Israels i det närmaste totala luftherravälde i kombination med blockadätgårderna mot Libanon. ■

Rysk modern tung pansarvärnsrobot AT-14 som exporterats vidare av Syrien till Hizbollah. Räckvidd dagar 5500 meter och penetrerar upp till 1300 mm pansar. Dessa robotar sattes in i Wadi Saluki mot Israels Merkava Mk III och Mk IV stridsvagnar med framgång.

Israels modernaste örlogsfartyg korvetten Hanit tillverkad i USA med den senaste smygetekniken. Korvetten Hanit träffades av en kinesiskbyggd sjörobot typ C-802 som dödade 4 israeliska sjöman och skadade korvetten svårt. Sjörobotarna kom från Iran och roboten har en räckvidd på 120 km med en stridsdel om 165 kg vilket motsvarar den välkända franska Exocetroboten.